

Четвърто Съобщение
Красотата на Невястата

Четене от Писанията: Рим. 6:19, 22; Еф. 5:25-27; Откр. 19:7-9; 1 Сол. 5:23;
П. на П. 8:13-14

I. Процесът на диспозиционно осветение (осветение на нрава ти) е процесът на нашето органично спасение като нашето разкрасяване, за да станем красивата, свята и славна Христова невеста – 1 Сол. 4:3а; 1 Пет. 1:15-16; Еф. 1:4-5; 5:25-27; 1 Сол. 5:23-24; Рим. 6:19, 22:

А. В Ефесяни 5:25-27 се разкрива целостта на пълното Божие спасение, като ни представя Христос в три етапа:

1. В миналото Христос като Изкупителят даде Себе Си за църквата за нашето юридическо изкупление – „Мъже, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея“ – стих 25.
2. В настоящето Христос като животворящият Дух диспозиционно осветява църквата, като я пропива със Своя елемент, така че тя да бъде Неговото точно съответствие; това е органичното спасение като разкрасяването на невестата и подготовка на невестата – „за да я освети, като я очисти с водното умиване в словото“ – стих 26.
3. В бъдещето Христос като Младоженецът ще представи църквата на Себе Си като Своето съответствие за Своето удовлетворение – „за да представи църквата на Себе Си славна, без петно, или бръчка, или друго подобно нещо, но да бъде свята и непорочна“ – това е нашето прославяне за представянето на невестата – стих 2. 27.
4. В миналото Христос даде Себе Си за църквата; в настоящето Той осветява църквата, а в бъдещето Той ще представи църквата на Себе Си като Свое съответствие за Своето удовлетворение; следователно, Неговата любов към църквата е, за да я освети, а Неговото осветяване на църквата е, за да представи църквата на Себе Си славна.

Б. Красотата на невестата идва от Самия Христос, който е внедрен в църквата и сияе от църквата, за да бъде изразен чрез нея – Ис. 43:7; Еф. 3:21.

В. Христос е славен венец и красива корона за остатъка от Своя народ – Исаия 28:5:

1. Венецът е като вид покривало или тюрбан, докато короната е диадемата за глава като най-красивата, славна част от короната – Изх. 28:36-39; 29:6; Исаия 62:3.
2. Трябва непрекъснато да съзерцаваме красотата на Господа в църквата като дома на Неговата красота, за да можем да бъдем преобразявани от слава в слава, разкрасявани от Господа, за да станем Неговата красива невеста с Него като нашата красива корона – 2 Кор. 3:18; Откр. 19:7-9; Ис. 28:5; Пс. 27:4; Ис. 60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; Откр. 21:11.

II. Основното дело на Господа във възстановяването е Неговото истинско дело да ни подготви да бъдем Неговата славна невеста; освен непрекъснатото, диспозиционно осветение, за което се говори в Ефесяни 5:26, няма как невестата да бъде подготвена и следователно няма как Откровение 19:7-9 да се осъществи:

А. Църквата е разкрасена чрез процеса на осветение от Христос като животворящият Дух, който ни очиства чрез умиването с водата в Неговото слово – Еф. 5:26-27:

1. Това показва, че в Христовото слово Духът е като водата на живота; думите, които Той ни говори, са дух и живот – Йоан 6:63.
 2. Като животворящият Дух, Христос е говорещият Дух; каквото говори Той, то е словото, което ни умива; това не се отнася до логоса, постоянното слово, а до рема, което означава моментно слово, словото, което Господ ни говори в момента – Мат. 4:4; Йоан 6:63; Откр. 2:7; 22:17а; вж. Ис. 6:9-10; Мат. 13:14-15; Деян. 28:25-31.
 3. Говоренето на Христос е Духът; Неговото говорене е самото присъствие на животворящия Дух – Йоан 6:63; Еф. 6:17 ч. сутринта.
 4. Обитаващият в нас Христос като животворящият Дух винаги говори мигновено, настояще, живо слово, за да очисти метаболитно старото и да го замени с новото, носещо вътрешно преобразяване.
- Б. Чрез такъв процес на умиване, ние сме наситени с Христос и разкрасени от Христос, за да бъдем Неговата свята, красива, изразяваща Бог невеста, невеста без петно или бръчка – Откр. 19:7; вж. ПП. 6:13; 8:13-14.
- В. Христос като животворящият Дух освещава църквата, като я очиства чрез умиването на водата в словото; Според божествената концепция, водата тук се отнася до течащия живот на Бог, символизиран от течащата вода (Исх. 17:6; 1 Кор. 10:4; Йоан 7:37-39; Откр. 7:17; 21:6; 22:1, 17); сега сме в такъв процес на умиване, за да може църквата да бъде свята и без недостатък.
- Г. Гръцката дума за умиване в Ефесяни 5:26 е буквално умивалник; в Стария завет свещениците са използвали умивалника, за да отмият земните си нечистотии (Исх. 30:18-21); ден след ден, сутрин и вечер, ние трябва да се обръщаме към Библията и да бъдем очистени чрез умивалника на водата в словото.
- Д. Павел използва гръцката дума рема, когато говори за словото с неговите умиващи свойства (Еф. 5:26); логос е Божието Слово, обективно записано в Библията; Рема е словото Божие, изговорено към нас по конкретен повод (Марк 14:72; Лука 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
- Е. Ремата ни разкрива нещо лично и директно; показва ни с какво трябва да се справим и от какво трябва да се очистим (бронзовият умивалник беше огледало, което можеше да отразява и разкрива – Исх. 38:8); важното за всеки един от нас е следното – говори ли Бог словото Си към мен днес?
- Ж. Едно нещо, което винаги трябва ценим, е, че Господ все още ни говори лично и директно днес; истинският растеж в живота зависи от това да получим словото директно от Бога; само Неговото говорене в нас има истинска духовна стойност – Евр. 3:7-11, 15; 4:7; Пс. 95:7-8.
- З. Централният фокус на нашите молитви трябва да бъде копнежът ни за Господното говорене, което ни позволява да изпълним целта на Неговата вечна икономика според желанието на сърцето Му да има невеста за Своя половинка – Откр. 2:7; вж. 1 Царе 3:1, 21; Амос 3:7.
- И. В един много практичен смисъл, Господното присъствие е едно с Неговото говорене; когато Той говори, ние осъзнаваме Неговото присъствие в нас; Христовото говорене е самото присъствие на животворящия Дух.
- Й. Говоренето на обитаващия в нас Христос като животворящият Дух в нас е очистващата вода, която влага нов елемент в нас, за да замени стария елемент в нашата природа и характер; това метаболитно прочистване причинява истинска вътрешна промяна в живота, която е реалността на диспозиционното осветение и преобразяването.

К. Трябва да бъдем разкрасени от Христос като животворящият, говорещ Дух в нашия дух; чрез Господното говорене в нас като животворящият Дух, ние се превръщаме в Неговата славна църква – Еф. 5:26-27; Откр. 2:7.

III. Ефесяни 5:27 разкрива, че църквата като Христовата невеста в крайна сметка ще се превърне в славна църква, църква, изразяваща Бога, „без петно, или бръчка, или друго такова нещо, а свята и непорочна“:

А. Единствената ни красота е сиянието на Христос отвътре от нас; това, което Христос цени в нас, е изразяването на Него Самия – Пс. 50:2; 2 Кор. 3:15-18; вж. Изх. 28:2:

1. „Очите ти ще видят Царя в Неговата красота“ (Ис. 33:17а); „Царят ще пожелае твоята красота“ (Пс. 45:11а).

2. „Красива си, любов моя, като Терса, / прекрасна като Йерусалим, / страшна като войска със знамена“ – П.П.. 6:4.

Б. Невестата да бъде подготвена означава, че тя е облечена във „фин висон, светъл и чист“, който е „праведността на светиите“ (Откр. 19:8); този фин висон е красотата на булката.

В. В деня на сватбата си младоженецът го е грижа много повече за красотата на невестата Си, отколкото за нейните способности; Господ Исус, нашият Бог, то е грижа предимно за красотата на Самия Себе Си, изразена чрез нашата човешка природа; ние трябва да бъдем разкрасявани от Христос ден след ден, за да можем да бъдем подготвени да Му бъдем представени като Неговата прекрасна невеста.

Г. Винаги, когато отделяме време да съзерцаваме красотата на Господа в Неговото слово, като четем молитвено и размишляваме върху Неговото слово (Еф. 6:17-18; Пс. 119:15), Той става нашата красота и ние биваме разкрасявани от Него, за да станем дом на Неговата красота, за да може и Той да бъде разкрасен (27:4; 2 Кор. 3:18; Ис. 60:76, 96, 136, 196, 216).

Д. Умиването с вода в словото в Ефесяни 5:26 се отнася главно до петната и бръчките; петната се отнасят до нещо от природния живот, а бръчките са свързани със старостта; само водата на живота може метаболитно да отмие такива дефекти чрез преобразяването на живота.

Е. Да бъдеш свят означава да бъдеш пропит с Христос и преобразен от Христос, а да бъдеш без недостатък означава да бъдеш неопетнен и без бръчки, без да нямаш нищо от естествения живот на нашия стар човек – вж. С. С. 4:7.

Ж. Също така, църквата няма да има „такива неща“, което означава, че тя няма да има „този или онзи вид недостатък“; Бог ще доведе църквата до място, където нищо не може да бъде казано срещу нея по никакъв начин – Ефесяни 5:27.

IV. Ефесяни 5:26-27 съответства на Песен на песните 8:13-14; и двете разкриват, че чрез това, че Господ ни говори, ние сме подготвени да бъдем Неговата славна невеста с копнежа за Неговото второ пришествие – „О, ти, която живееш в градините, / другарите ми слушат гласа ти; / Нека го чуя. / Побързай, възлюбени мой, / И бъди като сърна или млад елен / По планините на ароматите“:

А. В Песен на песните любящата търсеща на Христос моли Този, Който живее във вярващите като в Своите градини, да ѝ позволи да чуе гласа Му, докато нейните другари слушат гласа Му – 8:13; вж. 4:13-16; 5:1; 6:2:

1. Това показва, че в делото, което ние, като любящите Христос, вършим за Него като наш Възлюбен, трябва да поддържаме общението си с Него, като винаги се вслушваме в Него – Лука 10:38-42.

2. Животът ни зависи от словата на Господа, а делото ни зависи от Неговите заповеди (Откр. 2:7; 1 Царе 3:9-10; вж. Ис. 50:4-5; Изх. 21:6); без словата на Господа няма да имаме никакво откровение, светлина или лично познание за Христос като наш Цар (Ис. 6:1, 5), наш Господ (2 Кор. 5:14-15), наша Глава (Кол. 2:19) и наш Съпруг (2 Кор. 11:2); животът на вярващите зависи изцяло от словото на Господа (Еф. 5:26-27).
- Б. Като заключителна молитва на тази поетична книга, „Песен на песните“, любящата Христос се моли нейният Възлюбен да побърза да се върне в силата на Своето възкресение (газела и млад елен), за да установи Своето сладко и красиво царство (планини от аромати), което ще изпълни цялата земя – 8:14; Откр. 11:15; Дан. 2:35:
 1. Такава молитва описва съюза и общението между Христос като Младоженец и Неговите възлюбени като невестата в тяхната брачна любов, по начина, по който молитвата на Йоан, един обичащ Христос светия, като заключително слово на Светото писание, разкрива вечния Божи план относно Христос и църквата в Неговата божествена любов – Откр. 22:20.
 2. „Ела, Господи Иисусе!“ е последната молитва в Библията (ст. 20); цялата Библия завършва с желанието за идването на Господа, изразено като молитва.